

af ca. 486 000 Kr. paa Grund af Prisfaldet paa de indhandlede Varer. Naar Mindreudgiften i det hele har kunnet blive saa betydelig, ligger det for en væsentlig Del i de synkende Priser og i, at man overalt har søgt Besparelser gennemført i saa stort Omfang, som det var muligt.

Paa § 26 vil jeg særlig fremhæve den væsentlig større Udgift til Udførelse af offentlige Arbejder, som man paa Grund af Arbejdsløsheden har søgt at fremme i størst muligt Omfang. Udgifter til saadanne Arbejder findes jo særlig under Statsbanernes, Postvæsenets, Telegrafvæsenets og Stathavnens Budgetter samt under Privatbaneanlægene. Der er i Finansaaret 1920—21 til disse Nyanlæg anvendt ca. 60½ Mill. Kr. mod ca. 46½ Mill. i Finansaaret 1919—20, og i indeværende Aar vil der til Anlæg af lignende Art blive anvendt et endnu større Beløb.

Det fremgaar af Statsregnskabet, at Statsgælden den 31. Marts 1921 var 1 074 657 000 Kr., Kassebeholdningen var gaaet ned til 246 300 000 Kr. mod 352 503 000 Kr. pr. 31. Marts 1920; men Statens rene Nettoformue, altsaa Formue minus Gæld, var den 31. Marts 1920 474 300 000 Kr. og samme Dato 1921 485 500 000 Kr. Her er altsaa en Stigning paa ca. 11 Mill. Kr. Det kunde synes underligt, at der kan foregaa en Stigning i Statens Nettoformue, samtidig med at Kassebeholdningen er saa væsentlig forringet, men det ligger i, at der er tilgaaet en Del Aktiver, som ikke passerer Statsregnskabets Indtægts- og Udgiftskonti, og det hidrører særlig fra den store Tilgang af sønderjydske Aktiver. Dette minder om noget, som vi vel kender, men som dette dog bringer ganske særlig klart frem for Bevidstheden, nemlig at de store Udgifter til Genforeningen med Sønderjylland for en stor Dels Vedkommende ikke var Udgifter i almindelig Forstand, men var Udgifter, der medgik til Erhvervelse af værdifulde Aktiver. I det hele taget maa man naturligvis betragte Udgifterne paa § 26 paa en ganske anden Maade end Udgifterne paa Driftsregnskabet, idet den væsentligste Del deraf gaar til Anskaffelse af indtægtgivende Aktiver og til rentebærende Udlaan, som altsaa er en virkelig Forøgelse af Statsformuen. Jeg skal ogsaa minde om, at der paa det løbende Regnskab var ca. 8¾ Mill. Kr. udgivet til Formueanskaffelser, som altsaa tilgaar i Vurderingen af Statsaktiverne. Jeg skal i øvrigt undlade at trætte det høje Ting med at anføre flere Tal fra Statsregnskabet, som jo er i Med-

lemmernes Hænder, og som de altsaa selv vil kunne undersøge.

Om indeværende Finansaars Udsigter er det endnu for tidligt at tale med nogen Sikkerhed; det maa i det væsentlige vente indtil Tillægsbevillingslovens Behandling. Jeg mener det dog rigtigt allerede nu at gøre opmærksom paa, at Tillægsbevillingsloven endnu for indeværende Aar, som det var at vente, vil vise meget betydelige Udgiftsbeløb. Først og fremmest er der her den endelige Afvikling af Krigsforanstaltningerne. Disse to Aar, 1920—21 og 1921—22, er de to store Afviklingsaar, hvor vi gør Regnskabet op med Krigsforanstaltningerne, og dette medfører meget betydelige Udgifter. Ligeledes er disse to Aar de Aar, i hvilke de umiddelbare Udgifter til Sønderjyllands Generhvervelse skal afholdes.

Jeg skal nævne de ca. 8 Mill. Kr., som i indeværende Finansaar vil medgaa til Kornlovens Afvikling. De synkende Kornpriser har bevirket, at dette Beløb er blevet noget større, end man en Tid i Sommer kunde antage. Endvidere vil der medgaa et Beløb af ca. 8 Mill. Kr. til Sukkerordningen. Da Rigsdagen hjemsendtes i Foraaet, kunde man have Grund til at haabe, at Sukkerordningen vilde balancere, saa at det indtjente Overskud fra det foregaaende Aar vilde være tilstrækkeligt til at dække Underskuddet for indeværende Aar; men paa Grund af Sukkerprisernes Fald er det ikke Tilfældet, og Afviklingen af Sukkerordningen vil koste Staten ca. 8 Mill. Kr. Jeg meddeler naturligvis disse Tal under alt Forbehold, idet de paagældende Beløb endnu ikke kan opgøres nøjagtigt; men de anførte Tal er saa nær det endelige Resultat, som man kan komme det i Øjeblikket. Der vil i indeværende Aar medgaa 2 700 000 Kr. til Hudeordningen og ca. 1 650 000 Kr. til Dækning af Underskuddet ved Fosforitbrydningen paa Bornholm. Endvidere vil der til Dyrtidsløvens Afvikling medgaa 4¾ Mill. Kr., hvorimod der ved Afviklingen af forskellige andre ekstraordinære Foranstaltninger kan ventes en Nettoindtægt af ca. 2 Mill. Kr. Endelig er der Kapitaludbetalingen til den sønderjydske Valutaregulering, som beløber sig til ca. 22 Mill. Kr. Dermed skulde saa ogsaa Afviklingen af disse Forhold i det væsentlige være tilendebragt. De følgende Udgifter, der bliver paa Valutaordningen, bliver Renteudgifter, og der er paa Finanslovsforslaget for 1922—23 opført et Beløb paa 1¼ Mill. Kr. dertil; disse Udgifter vil vedblive at komme igen i en Aarrække. Som det vil være